

**РЕЗЮМЕТА НА РЕЦЕНЗИРАНИТЕ ПУБЛИКАЦИИ НА
ГЛ. АС. Д-Р СИМЕОН ПЕТРОВ
НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК И НА АНГЛИЙСКИ ЕЗИК**

МОНОГРАФИЯ

1. Петров, С., Организациите с идеална цел - същност, роли, управление, УИ "Св. Климент Охридски", ISBN 978-954-07-5436-9, София, 2022.

В монографията е очертано специфичното изследователско поле на организациите с идеална цел и гражданския сектор, което е различно от изследванията на държавата и на политическата власт, както и от тези на пазара и на индивидуалната конкуренция. Тези организации търсят механизми за публично признаване на определени социални интереси,

но и сами решават специфични общностни и групови проблеми. Съвкупно организациите с идеална цел могат да играят важна роля и в поддържането на индивидуалните права, социалната солидарност и разширяването на участието. Осъзнаването на потенциалните им роли е свързано с новите разбирания за публичното управление, които стъпват на идеята, че то обхваща не само акта на управление, но и връзката на управляващите с управляваните, договореностите и практиките.

Така гражданският сектор включва публичното, но извън разбирането за публична власт и функционира едновременно като партньор и коректив на държавата под формата на специфична социална власт. Именно наличието на отличителна форма на социална солидарност е ключова предпоставка тези организации да не могат да се възприемат и просто като конюнктурно коопериране на индивидуални частни интереси с цел печалба. Аргументирана е тезата, че макар значението на организациите с идеална цел и техните изследвания да се увеличават в светлината на новия публичен мениджмънт, те придобиват функции отвъд простата приватизация на социални услуги и коригиране на пазарни провали.

От една страна, обособяването на самостоятелен граждански сектор създава възможност да се усъвършенства идеята за ключовата роля на държавата на полето на т.нар. публично управление, а от друга – да се преосмислят границите на публичната администрация отвъд държавната администрация, не просто по отношение на функциите, а и по отношение на структурите. Този подход позволява търсенето едновременно на определено ниво на легитимност на публичните решения и на ефективност при постигането на ключовите публични цели. Така гражданският сектор коригира някои несъвършенства на представителната демокрация и увеличава възможностите за участие в един зрял образ на демокрацията.

В рамките на изследването са интегрирани различните теоретични подходи към гражданските организации. Разбирането за граждански сектор признава застъпничеството и инструменталните усилия за социална промяна като важна сфера на дейност на организациите с идеална цел. Така се интегрират и либералният акцент върху социалното участие, и консервативният за намаляване на ролята на правителството в предоставянето на социални услуги, и идеята за създаване на алтернативни визии за справедливост и съвместност. Универсалността от гледна точка на гражданския сектор е компромис на съвкупността от различни ценности и интереси, които съществуват в общество.

Във връзка с разширяващите се роли на организациите една от ключовите задачи в изследването е да се анализират последиците от това за тяхното собствено управление. Има ясно видими последици за структурата, органите за управление, мениджърските и лидерските процеси в организациите. На ниво организация трябва да се създадат предпоставки за гарантиране на възможността да се следват определени групови ценности, но и да се преследва постигане на добавена публична стойност. В този смисъл е поставен акцент върху осмислянето и измерването на ефективността на тези организации, която в практиката или се пренебрегва, или се разбира като икономическа оценка на определени резултати. Ефективността трябва да се простира отвъд конкретни проекти и дейности и да обхваща и по-широкото въздействие. Това би следвало да се осигури чрез широко включване на заинтересованите страни и бенефициентите и ясно, и дори формално отделяне на поне две нива на управленски органи. Така от управленска гледна точка организациите следва да се разглеждат като отворени системи, в които възможностите за саморегулиране и сертифициране също са ключови. Очертаващите се тенденции към хибридикация на организациите с идеална цел са разгледани критично. Пресичането на секторните граници застрашава гражданския

сектор, който е значително по-слабо укрепнал от другите два. От една страна, маркетинга застрашава социалната мисия, а от друга, делегирани от държавата социални услуги се превръщат в изход вместо в средство за организациите. Затова и теоретичните и практическите усилия трябва да са насочени към подобряване на формите за ефективност и отчетност, но по специфичен за тези организации начин.

Вероятно някои параметри са останали необхванати в разработката, а други не са достатъчно добре покрити. Голяма част от използваната терминология, изводите и направените връзки със сигурност подлежат на критика. Едно от непокрытите полета безспорно е свързано с конкретната роля на различните организации в рамките на отделните функции, които изпълняват и в различните сектори. Организациите с идеална цел са класифицирани в разработката в единадесет групи спрямо техните предметни дейности: култура; спорт, развлечение и свободно време; образование, развитие, изследвания; здравни услуги и грижи; социални услуги и грижи; кризи и защита на граждани и общности; защита на основни права и ценности, включително от международни организации; общностно развитие и икономическо развитие, включително защита на потребителите и професионални и общностни интереси; организации в областта на опазването на околната среда и други неблагоприятни последици от човешка дейност, включително застъпничество; благотворителност. Има много специфики и общи тенденции, чието проследяване предполага сериозна емпирична работа в бъдеще. Сигурно много от читателите не са били убедени и в необходимостта или издържаността на изследване, обединяващо всички разнородни организационни единици в рамките на гражданския сектор, а други са провокирани от силния акцент върху организираността, която невинаги е съвместима с природата на „гражданското“, но именно организираността прави сектора пълноценен, макар да повдига въпросите за представителността.

В контекста на развитието на гражданския сектор в България основните усилия трябва да са насочени към развитие на гражданския диалог; активизиране на доброволното участие на гражданите, експертите и бизнеса в граждански дейности и инициативи; засилване на партньорството между самите организации с идеална цел; въвеждане на практиките на граждански контрол върху дейността на организациите с идеална цел и стимулиране на търсенето на активна обществена подкрепа.

NON-PROFIT ORGANIZATIONS - NATURE, ROLES, MANAGEMENT

The monograph outlines the specific research field of non-profit organizations and the civil sector, which is different from the researches of the state and political power, as well as those of the market and individual competition. These organizations seek mechanisms for public recognition of certain social interests, but also they solve specific community and group problems. Collectively, non-profit organizations can also play an important role in upholding individual rights, social solidarity and expanding participation. Realizing their potential roles relates to the new understandings of public governance based on the idea that it covers not only the act of management but also the relationship of managers with governed persons, arrangements, and practices.

Thus, the civil sector includes the public but outside the understanding of public authority, and it functions both as a partner and corrective to the state in the form of specific social authority. The existence of a distinctive form of social solidarity is a key prerequisite for these organizations not to be perceived simply as ad hoc cooperation of individual private interests for profit. The argued thesis is that while the importance of non-profit organizations and their research is increasing in the light of the new public management, they are gaining functions beyond the simple privatization of social services and correcting market failures.

On one hand, the establishment of an independent civil sector creates an opportunity to improve the idea of the key role of the state in the field of the so-called public management, and on the other hand, to rethink the boundaries of public administration beyond the state administration, not only in terms of functions but also in terms of structures. This approach allows the search at the same time for a certain level of legitimacy of public decisions and efficiency in achieving key public goals. Thus, the civil sector corrects some of the imperfections of representative democracy and increases the opportunities for participation in a mature image of democracy.

The research integrates various theoretical approaches to civil society organizations. The understanding of the civil sector recognizes advocacy and instrumental efforts for social change as an important area of activity of non-profit organizations. This integrates both the liberal emphasis on social participation and the conservative one on reducing the role of government in providing social services, and the idea of creating alternative visions of justice and community. Universality from the point of view of the civil sector is a compromise of the set of different values and interests that exist in society.

Concerning the expanding roles of organizations, one of the key tasks in the study is to analyze the implications of this for their own governance. There are clearly visible

consequences for the structure, governing bodies, and managerial and leadership processes in the organizations. At the organizational level, in order to ensure the possibility to follow certain group values but also to pursue the achievement of added public value, there is a need to create some preconditions. In this sense, the emphasis is on understanding and measuring the effectiveness of these organizations, which is in practice either neglected or understood as an economic evaluation of certain results. Effectiveness must extend beyond specific projects and activities and extend to wider impacts. This should be ensured through the broad involvement of stakeholders and beneficiaries and the clear and even formal separation of at least two levels of government. Thus, from a managerial point of view, organizations should be seen as open systems in which opportunities for self-regulation and certification are also key.

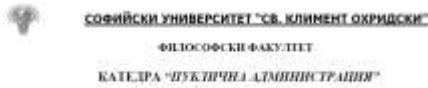
The study examines critically the emerging trends towards the hybridization of non-profit organizations. Crossing sectoral borders threatens the civil sector, which is significantly weaker than the other two. On the one hand, marketing threatens the social mission, and on the other hand, state-delegated social services become an exit instead of a tool for the organizations. Therefore, the improvement of forms of efficiency and accountability, specifically for these organizations, should be the aim both for the theoretical and practical efforts.

Probably the study does not cover some parameters and others are not in its scope. A large part of the terminology used, the conclusions and the connections made could be certainly subject to criticism. One of the uncovered fields undoubtedly relates to the specific role of different organizations within the individual functions they perform in different sectors. Non-profit organizations are classified in eleven groups according to their subject activities: culture; sports, entertainment and leisure; education, development, research; health services and care; social services and care; crises and protection of citizens and communities; protection of fundamental rights and values, including by international organizations; Community and economic development, including consumer protection and professional and Community interests; organizations in the field of environmental protection and other adverse effects of human activity, including advocacy; charity. There are many specifics and general trends, the tracing of which presupposes serious empirical work in the future.

In the context of the development of the civil sector in Bulgaria, the main efforts should focus on the development of civil dialogue; activating the voluntary participation of citizens, experts and businesses in civic activities and initiatives; strengthening the partnership between the

non-profit organizations themselves; introduction of the practices of civil control over the activity of non-profit organizations and stimulation of the search for active public support.

ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЯ

Докторска дисертация

*Промяната на публичните политики.
Европейска политика на заетост*

Доктор:
Д-р Цветан Петров

Наставничества:
Д-р д-р Стефан Лозов

София
2014 г.

2. Петров, С., Промяната на публичните политики. Европейска политика на заетост, СУ, Катедра „Публична администрация“, 2015.

В рамките на дисертационния труд е разгледана Европейската политика на заетост на основата на макро подход за изследване на публичните политики, произлизащ от традицията на новия институционализъм. Стъпвайки на методологическите подходи от трите клона на неoinституционализма – рационалния избор, социологическия и историческия неoinституционализъм, анализът разглежда

Отворения метод на координация на „кръстовището” на управленските и европейските теории.

Ако по принцип концепцията за публичните политики констатира наличието и нуждата от политика в управлението в рамките на политическите мрежи, дисертационното изследване акцентира повече на нуждата от по-интегриран управленски подход в рамките на Европейската политика по заетостта. Именно това е водещата препоръка за развитие на процеса на отворена координация – тя да бъде споена чрез увеличаване на ролята на стратегическото мислене от една страна и знанието и анализите от друга.

Анализът на ОМК от гледна точка на взаимното учене за политиките и използването на знания показва, че моделът има потенциал, но се нуждае от сериозни реформи, които да са насочени най-вече в две посоки. От една страна, е нужно отварянето за нови участници и експертиза на оформилата се затворена епистемологична общност от говорещи на общ език национални експерти, на средно и ниско ниво в централната администрация на страните. От друга страна, следва да се „надскочат” конкретните мерки, които към момента са практика в рамките на ЕСЗ и ОМК, чрез възможности за приоритизиране на националните цели и възможни инструменти. Цел на това приоритизиране следва да е развитие на ЕС на икономическия растеж и

благоденствието, а не сгрешено разбиране за уеднаквяване, което влиза в противоречие с устойчивите институционални традиции. Спойката, идваща от стратегическото мислене за заетостта в ЕС, ще улесни една европейска политика, отчитаща повече, както реалните проблеми във всяка отделна страна, така и увеличените знания за процесите и рационален подход, а и би допринесла за възвръщане на легитимността на ЕС в очите на европейските граждани.

Въпреки всички ограничения на зависимостта от институционалните традиции, все пак има все по-общо разбиране в ЕС за това кое е проблем и кое е желано състояние. На тази обща тълкувателна основа европейските страни ще търсят общо и конкурентно, спрямо другите международни актьори, развитие при запазващите се огромни разлики по отношение не само на конкретните индикатори за обществено-икономическо развитие, но и на големите разлики в индикаторите за самите политики, въпреки европейската рамка.

Макар че един дисертационен труд поставя повече въпроси и посока за научно-интелектуални усилия, отколкото отговори, може да се обобщи, че в голяма степен изложението в рамките на настоящата дисертация води до постигането на поставените в увода цели. Така първоначалната теза, че за промяната на публичната политика в условията на голямо противопоставяне на влиятелни интереси нарастват мястото и значението на знанието и на методите, които търсят изграждане на съгласие и взаимно учене, е доказана, както на теоретично ниво, така и погледната през призмата на Отворения метод на координация като нов модел за европейско публично управление.

И макар този модел да е в „зародишна” форма и все още да поражда повече съмнения, отколкото оптимизъм, той има потенциала да се превърне в ефективен начин за вземане на решения и то при наличието на няколко нива на управление и широко участие на повече или по-малко структурирани интереси в процеса на изготвяне на политиките. Моделът съдържа полезни елементи за развитие на процеси за достигане на обмен на знания и изграждане на съгласие в обстановка на все по-сложни и комплексни проблеми и все по-широко желание за участие в решенията, в исторически момент, в който скриването на мотивите за едно или друго решение зад „достолепната” мантия на политическите идеологии, става все по-невъзможно.

PUBLIC POLICY CHANGE. THE EUROPEAN EMPLOYMENT POLICY

The dissertation examines the European Employment Policy based on a macro approach to the study of public policy, deriving from the tradition of the new institutionalism. Building on the methodological approaches of the three branches of neo-institutionalism - rational choice, sociological and historical neo-institutionalism, the analysis examines the Open Method of Coordination at the "crossroads" of Governance and European theories.

While in principle, the public policy concept identifies the existence and need for policy in the governance within political networks, the dissertation emphasizes the need for a more integrated governance approach within the European employment policy. This is the leading recommendation for the development of the process of open coordination - to merge it by increasing the role of strategic thinking on the one hand and knowledge and analysis on the other.

The Open Method of Coordination's analysis in terms of mutual learning on policies and the use of knowledge has shown that the model has potential, but it needs serious reforms, mostly in two directions. On the one hand, it is necessary to open for new participants and expertise in the formed closed epistemological community of national experts speaking in a common language, at medium and low levels in the central administration of the countries. On the other hand, the concrete measures that are currently practiced within the EES and the OMC should be "surpassed" through opportunities to prioritize national goals and possible instruments. The aim of this prioritization should be the EU's development of economic growth and prosperity and not a misunderstanding of unification that runs counter to sustainable institutional traditions. The fusion of strategic thinking about employment in the EU will facilitate a European policy that takes more account of both real problems in each country and increased knowledge of processes and a rational approach and which would help to restore the EU's legitimacy in the eyes of the European citizens.

Despite all the limitations of dependence on institutional traditions, there is still a growing general understanding in the EU of what a problem is and what the desired state is. On this common interpretative basis, the European countries will seek common and competitive development, compared to other international actors, with the remaining huge differences in terms not only of specific indicators of socio-economic development but also of large differences in indicators of policies themselves, despite the European framework.

Although in principle a dissertation raises more questions and directions for scientific and intellectual efforts than answers, the conclusion is that the thesis of the current dissertation largely leads to the achievement of the goals set in the introduction. Thus, the author proves

its initial thesis that the place and importance of knowledge and methods that seek to build agreement and mutual learning increase the change of public policy in the conditions of great opposition of influential interests both on a theoretical level and through the prism of the Open Method of Coordination as a new model for European public governance.

In addition, while this model is in its rudimentary stage and still raises more doubts than optimism, it has the potential to become an effective way to make decisions, with multiple levels of governance and broad participation of more or less structured interests in the policy-making process. The model contains useful elements for the development of processes for achieving knowledge exchange and building agreement in an environment of increasingly complex problems and a growing desire to participate in solutions, at a historic moment in which the hiding of the motives for one or another solution behind the "dignified" mantle of political ideologies is becoming increasingly impossible.

ГЛАВА ОТ КНИГА

- 3. Petrov, S., Tomova, T., Public Administration Reform in Bulgaria: Weberian Bureaucracy, New Public Management, and Good Governance at the Same Time, in Kovač, P., Bileišis, M. (eds.) Public Administration Reforms in New Eastern European Union Member States. Post Accession Dimensions of Public Governance Convergence and Divergence, p. 427-470, ISBN978-9955-19-851-2, Ljubljana, 2017.**

This chapter presents and analyzes the development of public administration reform in Bulgaria after the public transition from state socialism to democracy and market economy. The contribution explains the logic of the reform itself which began as part of the social transition but gained independence, and gradually adopted three concepts behind which stand influential international organizations. The administrative reform in Bulgaria reflects the development of ideas of public administration that these organizations disseminate. The different stages of reform correspond to the change in these ideas. For that reason, the reform seems infinite, without its own goal and without significant results that society and citizens can feel. The chapter is divided into four

parts. The first three parts represent three stages in the development of the reform. The focus is on the measures taken consecutively due to the breaking with the heritage of the state socialism, followed by the introduction of the model of weberian bureaucracy, New Public Management, and Good Governance. The fourth part presents the development of the model of decentralization in the country. The conclusion is that the reform is not aimed at introducing a comprehensive model but rather at introducing particular practices that conform to the prevailing knowledge of public administration.

**РЕФОРМА НА ПУБЛИЧНАТА АДМИНИСТРАЦИЯ В БЪЛГАРИЯ:
ВЕБЕРИАНСКА БЮРОКРАЦИЯ, НОВ ПУБЛИЧЕН МЕНИДЖМЪНТ И ДОБРО
УПРАВЛЕНИЕ ЕДНОВРЕМЕННО**

Тази глава представя и анализира развитието на реформата на публичната администрация в България след обществения преход от държавен социализъм към демокрация и пазарна икономика. Търсят се обяснения на логиката на самата реформа, която започва като част от социалния преход, но поема самостоятелна посока и постепенно се възприемат три концепции, зад които стоят влиятелни международни организации. Административната реформа в България отразява развитието на идеите на публичната администрация, които тези организации разпространяват. Различните етапи на реформата съответстват на промяната в различните идеи. Поради тази причина реформата изглежда незавършена, без самостоятелна цел и без значими резултати, които обществото и гражданите да усетят. Главата е разделена на четири части. Първите три части представляват три етапа от развитието на реформата. Фокусът е върху последователно предприеманите мерки след скъсването с наследството на държавния социализъм, последвано от въвеждането на модел на Веберианска бюрокрация, нов публичен мениджмънт и разбирането за добро управление. Четвъртата част представя развитието на модела на децентрализация в страната. Основният извод е, че реформата не е насочена към въвеждане на цялостен модел, а по-скоро към въвеждане на конкретни практики, които съответстват на преобладаващи познания в публичната администрация.

СТУДИЯ В НАУЧЕН СБОРНИК

4. Петров, С., Танев, Т., Анализът на политики - мотивиран курс за публично действие, в Танев, Т., Стефанова, М. (съст.) Приноси към теорията и практиката на публичната администрация, 280-310, УИ "Св. Климент Охридски", ISBN 978-954-07-4430-8, София, 2017.

Текстът разглежда нормативната същност на науката за създаване на политики – анализ на публични политики (Public Policy Analysis). Анализът на публични политики е всичко онова, което вършат експертите, заели се да установят кое е най-доброто, което може и трябва конкретно да се направи при съществуващите обстоятелства, за да се реши отделен обществен проблем (понякога много значим) в дадена област

на живота (като образованието, здравеопазването, сигурността, външните отношения и пр.). Те отчитат с приоритет дългосрочното политическо значение и социалните последици на предстоящите действия, без да подценяват финансовите параметри, риска и т.н. от евентуалните действия, които ще се предприемат. В крайна сметка става дума за създаването и обмислянето на варианти за бъдещи действия, които се изследват с най-големи подробности от много ъгли, за да може да се подбере най-добрият между тях. Анализът на публични политики има ценностно обоснована начална точка на конкретен клиент и извървява последователност от конкретни стъпки до формулирането на мотиви за бъдещ курс за действие. Така анализът се превръща в професионален съвет, изграждащ смислова и практическа връзка между политическото и управленското, между ценностното самоопределение и решаването на конкретните публични проблеми.

Ключови думи: публични политики, анализ на публични политики, анализатор на политики, обществено управление, цикъл на анализа.

PUBLIC POLICY ANALYSIS – A MOTIVATED COURSE OF PUBLIC ACTION

The text examines the legal nature of the science of policy creation – Public Policy Analysis. Public Policy Analysis is what the experts do to determine what is best to be done under the circumstances in solving individual social problem (sometimes very significant) in particular

area of life (such as education, health, security, foreign affairs etc.). They recognize as priority the long-term political impact and social consequences of future actions without underestimating the financial parameters, risk etc. of any actions that will be taken. Ultimately, it's about creating and considering options for future actions which are examined in details in order to find the best among them. Public Policy Analysis has a value-oriented starting point of a particular client and undertakes specific steps to formulate the grounds for a future course of action. Thus, the analysis turns into a professional advice, building logical and practical connection between policy and governance, between self-determination based on values and solving of public problems.

Keywords: public policy, public policy analysis, policy analyst, governance, analysis cycle

СТУДИЯ В НАУЧНО СПИСАНИЕ

5. Петров, С., Потребителските организации като форма на гражданска самоорганизация, Публични политики.bg, ISSN 1314-2313, 13 (1), 2022, 83-110.

В студията е изследвана ролята на гражданските организации в защитата на потребителските права. Синтезирани са историята на гражданския активизъм в последния век и актуалните разбирания за функциите и ролите на потребителските организации. Разгледани са някои характеристики на институционалните системи на страните от ЕС, както и значението на правата и организациите на потребителите на ниво Съюз. Развита е тезата за увеличаване на потребителското участие за сметка на държавните контролни и надзорни органи.

Ключови думи: потребителски организации, организации с идеална цел, потребителски права, активизъм, стандартизация, етикетиране.

CONSUMER ORGANISATIONS AS A FORM OF CIVIL SELFORGANISATION

The article examines the role of civil society organizations in protecting consumer rights. The history of civic activism in the last century and the current understandings of the functions and roles of consumer organizations are synthesized. Some characteristics of the institutional systems of the EU countries are considered, as well as the importance of consumer rights and organizations at Union level. Finally, the developed thesis leads to the conclusion of increasing consumer participation on the account of state control and supervisory authorities.

Keywords: consumer organizations, non-profit organizations, consumer rights, activism, standardization, labeling.

6. Petrov, S., After the Local Elections in Bulgaria in 2019 - a Profile of the Municipal Mayors, Public Policy.bg, ISSN 1314-2313, 11 (1), 2020, 31-53.

The article presents the results of a survey on the profile of the municipal mayor in Bulgaria after the local elections in autumn of 2019. The article is a continuation of a previous empirical study on competencies and social profile of the municipal mayor in the mandate 2015 - 2019. The main goal of the study is to identify the average profile of Bulgarian municipal mayors in terms of their age, gender, education, professional and political experience, party affiliation, and others. In the spirit of the new institutionalism, the study has been broadened in order to include a tracing of institutional traditions, legislative competencies, comparative analysis with the other EU Member States, conclusions from the real practice.

Keywords: municipal mayors; party elites; local decentralization.

**СЛЕД МЕСТНИТЕ ИЗБОРИ В БЪЛГАРИЯ ПРЕЗ 2019 Г. - ПРОФИЛ НА
КМЕТОВЕТЕ НА ОБЩИНИ**

Студията представя резултатите от проучване на профила на общинския кмет в България след местните избори през есента на 2019 г. Тя е продължение на предишно емпирично изследване за компетенциите и социалния профил на общинския кмет през мандата 2015 г. - 2019 г. Основната цел на изследването е да идентифицира осреднения профил на българските общински кметове по отношение на тяхната възраст, пол, образование, професионален и политически опит, партийна принадлежност и др. В духа на новия институционализъм изследването е разширено, за да включва проследяване на институционални традиции, законодателни компетенции, сравнителен анализ с останалите държави-членки на ЕС, изводи от реалната практика.

Ключови думи: общински кметове; партийни елити; децентрализация, социален профил.

7. Петров, С., Наука, рационалност, политики, Публични политики.bg, ISSN 1314-2313, 9 (3), 2018, 65-85.

В статията се очертава ролята на съвременната социална наука в управленския процес. За целта са анализирани природата на науката и възможността тя да бъде впрегната да

допринесе практическа полза на публичното управление и изготвянето на публични политики; различните форми на взаимодействие между наука, стратегическо управление и публични политики; различните професионални роли, в които попада социалния учен; възможните форми на институционализация на включването на учените в управленския процес.

SCIENCE, RATIONALITY, POLICY

The article outlines the role of modern social science in the governance and policy process. For this purpose, the nature of the science and the possibility of its practical use in public governance and public policy making have been analyzed; different forms of interaction between science, strategic governance and public policy, different professional roles of the social scientist; possible forms of institutionalization of the involvement of scientists in the governance process.

8. Петров, С., Към плуралистичен подход за изследване на политиките, координирани на ниво ЕС, Публични политики.bg, ISSN 1314-2313, 9 (1), 2017, 24-73.

Студията е насочена към обобщаване на множеството подходи за изучаване на връзката между националните и европейските измерения на публичните политики. На базата на съществуващите аналитични инструменти е направен опит за изготвяне на достатъчно широк и плуралистичен подход за изследване на публичните политики, които са координирани на ниво ЕС, без да попадат в рамките на изключителната или споделената компетентност на Съюза. За методологическа основа служат трите клона на новия институционализъм – институционализмът на рационалния избор, социологическия институционализъм и историческия институционализъм, които са допълнени и с други подходи и концепции, имащи принос към европейските изследвания. Като резултат се оформя примерен модел за изследване, който без претенции за универсалност, дава възможност за изследване на широк спектър от политики, за които нормативните и икономическите анализи се оказват ограничени.

Ключови думи: публични политики, европейски политики, неоинституционализъм, европеизация, зависимост от пътя, учене за политиките, ОМК

TO PLURALISTIC APPROACH FOR STUDY OF PUBLIC POLICY COORDINATED AT EU LEVEL

The article aims to summarize the many approaches for studying the relationship between national and European dimensions of public policy. Based on existing analytical tools the article attempt to draw up a sufficiently broad and pluralistic approach to the study of public policy coordinated at EU level without falling within the exclusive or shared competence of the Union. The three branches of the new institutionalism serve as methodological basis – the institutionalism of rational choice, sociological institutionalism and historical institutionalism, which are complemented by other approaches and concepts which contribute to European researches. As a result, an exemplary studying model is formed which having no claims of universality, allows testing a wide range of policies for which regulatory and economic analyzes appear to be limited.

Key words: Public policy, European policies, New institutionalism, Europeanisation, path dependency, policy learning, Open method of coordination

9. Петров, С., Логиката на възможното - възникване и развитие на европейската политика на заетост , Публични политики.bg, ISSN 1314-2313, 6 (1), 2015, 4-25.

Студията е посветена на същността, възникването и развитието на Европейската политика на заетост. Акцентът е поставен върху Европейската стратегия по заетостта като най-важната и съдържателна сърцевина на политиката по заетостта на европейско равнище. За разлика от преобладаващата част от изследванията, които оценяват и обясняват ЕСЗ към даден момент тук е възприет по-динамичен подход. По този начин по-добре са отчетени фактори като ролята на Европейската комисия, значението на разширяванията на ЕС, промяната в структурата на доминиращата коалиция, значението на господстващата парадигма по отношение на заетостта.

Ключови думи: публични политики, европейска политика на заетост, активни политики, отворен метод на координация, прозорец на възможностите, общност на политиките;

THE LOGIC OF THE POSSIBLE - EMERGENCE AND DEVELOPMENT OF THE EUROPEAN EMPLOYMENT POLICY

This article is dedicated to the nature, emergence and development of the European Employment Policy. The focus is on the European Employment Strategy as the most

important and meaningful core of the employment policy at European level. In contrast to the majority of studies that assess and explain the European Employment Strategy at the relevant moment this article adopts a more dynamic approach. Thus the factors such as the role of the European Commission, the importance of EU enlargement, changes in the structure of the dominant coalition and the importance of the dominant paradigm in terms of employment are better taken into account.

Key words: public policy, European Employment Policy, active policy, Open Method of Coordination, windows of opportunity, policy community

10. Петров, С., Промяна на публичните политики чрез учене и обмен на знания, Политически изследвания, ISSN 0861-4830, бр. 3-4, 2015, 121-146.

Целта на студията е да се очертае ролята на ученето за политиките за промяната на публичните политики. В началото е направен опит за изясняване на понятието промяна на политиките и класификация на видовете промени. Проследена е ролята на различните фактори за промяна като анализът стъпва на някои от най-известните теоретици – Хол, Сабатие, Кингдън и др. Следва подробно изясняване на ученето за политиките и неговото значение. В последната част се прави преход към прилагания в ЕС отворен метод на координация като практически опит за взаимно учене и обмен на знания при условията на голямо противопоставяне на влиятелни интереси.

**PUBLIC POLICY CHANGE THROUGH LEARNING AND KNOWLEDGE
SHARING**

The aim of the article is to outline the role of policy learning in changing public policy. In the beginning, the attempt is to clarify the concept of the public policy change and to make a classification of types of changes. The article outlines the role of various factors for change and the analysis results from some of the most famous theorists - Hall, Sabatier, Kingdon, and others. The following is a detailed clarification of policy learning and its importance. The last part makes the transition to the Open Method of Coordination applied in the EU as a practical experience for mutual learning and exchange of knowledge in the conditions of great opposition of influential interests.

СТУДИЯ В СБОРНИК (НА КОНФЕРЕНЦИЯ И ДР.)

- 11. Петров, С., Гражданската защита като компонент на гражданската сигурност в Европейския съюз, в Станчев, К., Петров, С. (съст.) Публичното управление след 2020: какво знаем, когато не знаем нищо? Доклади от Пета международна конференция по „Публична администрация“, УИ „Св. Климент Охридски“, ISBN 978-954-07-5484-0, 2022.**

Целта на студията е да се представят и анализират инструментите за гражданска защита в Европейския съюз и да се отправят конкретни препоръки за подобряване на Механизма за гражданска защита на Съюза. Гражданската защита е концептуализирана във връзка с разбирането за гражданска сигурност. Синтезирани са историческото развитие на интеграцията в областта, еволюцията на нормативната уредба, ключовите елементи на оперативните действия на общностно ниво. Препоръките са както в посока на оперативните действия, така и по отношение на осигуряването на устойчивост при бедствия.

Ключови думи: гражданска защита, Механизъм на ЕС, гражданска сигурност, бедствия, устойчивост при бедствия.

CIVIL PROTECTION AS PART OF THE EU CIVIL SECURITY

The purpose of the Article is to present and analyze the EU civil protection instruments and to formulate specific recommendations for the improvement of the Union Civil Protection Mechanism. The concept of Civil Protection relates to the concept of Civil Security. The Article introduces the history development of the integration in the field of Civil Protection, the evolution of the European legislation, and key elements of the operational activities at EU level. The recommendations refer to the operational activities and ensuring disasters resilience.

Keywords: Civil Protection, UCPM, Civil Security, disasters, resilience.

- 12. Петров, С., Процесът на стандартизация – същност, логика и механизми за справедливост, в Танев, Т., Петров, С. (съст.) Административната справедливост като елемент на доброто управление. Доклади от Четвърта международна конференция по „Публична администрация“, УИ „Св. Климент Охридски“, ISBN 978-954-07-5251-8, София, 2021, 159-204.**

Студията разглежда спецификата на процеса на изработване на стандарти в национален и международен контекст. Проследени са същността и историята на стандартизацията като кооперативна игра с положителен ефект за всички участници. С помощта на широкия инструментариум на социалните науки е разгледана икономическата логика на стандартизацията, икономическата и социалната полза от стандартите, връзката им с растежа, от една страна, и справедливото представяне на широките кръгове различни интереси в процеса на изготвяне на стандартите, от друга. Специално внимание е обърнато на самите процеси и процедури за приемане на стандарти на национално и международно ниво, както и на институционалните форми и механизми, които се използват в рамките на широкото поле на стандартизацията.

Ключови думи: стандарт, стандартизация, консенсус, саморегулации, БДС, ISO, икономически растеж, иновации, справедливост

THE STANDARDIZATION PROCESS – NATURE, LOGIC, AND MECHANISMS FOR FAIRNESS

The report examines the specificity of the standards-making process in a national and international context. The nature and the history of the standardization process are explored as a cooperative game with a positive effect for all participants. By means of the broad tools of the social sciences, the economic logic of the standardization process is being analyzed as well as the economic and social benefits of standards, and their relationship to growth on one hand, and the fair representation of a wide range of different interests in the standards-making process, on the other. Special attention is paid to the processes and procedures related to the adoption of standards at a national and international level, as well as to the institutional forms and mechanisms used within the broad field of standardization.

Keywords: standard, standardization, consensus, self-regulation, BDS, ISO, economic growth, innovation, fairness.

13. Петров, С., Статут и социален профил на българския общински кмет, в Калфова, Е., Петров, С. (съст.) Демократичност, децентрализация, самоуправление. Юбилеен сборник в чест на 60 годишнината на доц. Милена Стефанова, УИ „Св. Климент Охридски“, ISBN 978-954-07-4665-4, 2019, 224-259.

В студията се изследва профила на българските общински кметове като подробно са разгледани институционалната традиция, нормативната основа и социалната им база,

търсене сравнителен анализ с другите европейски страни. Изследването очертава общински кмет с дълга институционална традиция, но с различаваща се тежест в различните периоди. Правомощията му на орган на изпълнителната власт в общината са относително широки в рамките на незавършилия процес на реална местна децентрализация. Институционалната практика след 1991 г. постепенно утвърждава позицията на относително силен общински кмет. Условният осреднен образ на кмета е на мъж на 52 години, управляващ втори мандат, станал кмет на 44, имащ само донякъде управленски и по-рядко политически опит, с висше образование, най-често инженер, икономист или лекар, с малко участие в партийните елити на национално ниво и за който трудно могат да се намерят подробни биографични данни в публичното пространство.

Ключови думи: общински кмет; партийни елити; местна децентрализация

STATUS AND SOCIAL PROFILE OF THE BULGARIAN MUNICIPAL MAYOR

The article explores the profile of Bulgarian municipal mayors by analyzing in details the institutional tradition, legislative framework and social base, in comparative analysis with other European countries. The study outlines the municipal mayor as a long institutional tradition, with varying weight in different periods. The authority of the municipal mayor as a body of the executive power is relatively broad within the unfinished process of real local decentralization. The institutional practice since 1991 confirms the position of a relatively strong municipal mayor. The average image of the mayor is a 52 years old man, governing for a second term, becoming a mayor of 44, having some governmental and less political experience, with higher education, most often engineer, economist or medicine, with little participation in party elites on national level and for whom detailed biographical data in public area can hardly be found.

Keywords: municipal mayors; party elites; local decentralization

14. Петров, С., Призванието на социалния учен и публичното управление, в Калфова, Е., Петров, С. (съст.) Накъде сме тръгнали? Юбилеен сборник в чест на 60-годишнината на професор д.п.н. Тодор Танев, УИ „Св. Климент Охридски“, ISBN 978-954-07-4532-9, 2018, 26-54.

В студията се очертава ролята на съвременния социален учен в управленския процес. За целта са анализирани природата на науката и възможността тя да бъде впрегната да допринесе практическа полза на публичното управление и изготвянето на публични

политики; различните форми на взаимодействие между наука, стратегическо управление и публични политики; различните професионални роли, в които попада социалния учен; възможните форми на институционализация на включването на учените в управленския процес; конкретните действия на учените и техните организации, държавните органи и другите влиятелни публични актьори за заздравяване на връзката между социалните науки и публичното управление.

SOCIAL SCIENTIST AS A VOCATION, GOVERNANCE AND PUBLIC POLICY

The article outlines the role of modern social scientist in the governance and policy process. For this purpose, the nature of the science and the possibility of its practical use in public governance and public policy making have been analyzed; different forms of interaction between science, strategic governance and public policy, different professional roles of the social scientist; possible forms of institutionalization of the involvement of scientists in the governance process; specific actions of scientists and their organizations, state authorities and other influential public actors in order to strengthen the link between social science and public governance.

15. Петров, С., Ученето за политиките vs. трансфера на политики – политиката на заетост и ОМК, в Томова, Т., Петров, С. (съст.) Международният трансфер на административни модели и инструменти: възможности, ограничения и рискове, УИ „Св. Климент Охридски“, ISBN 978-954-07-4429-2, 2018, 437-461.

В по-голямата част от политическите изследванията концепцията за трансфер на политиката се занимава предимно с процесите, които водят до прехвърляне на конкретни политики и мерки, макар да се признава, че използването на конкретни идеи или програми извън тяхната политическа среда зависи от много опосредстващи фактори. В рамките на този текст трансферът се разглежда като включващ прехвърляне на административни и институционални знания, но не задължително и прехвърляне на политическите стилове и структури. През примера на европейската политика на заетост се изтъкват предимствата на трансфера на знание (учене за политиките) пред копирането на готови примери за политики и мерки (трансфер на политики). Теориите на ученето предлагат алтернатива на изцяло рационалния подход, защото за разлика от

него посочват изрично, че изборът на поведение се задвижва от комбинации въз основа на подбор и адаптация повече, отколкото на рационално изчисление. Особен интерес в този контекст представлява Европейската стратегия по заетостта (ЕСЗ), изпълнявана чрез нов начин на публично управление – Отворения метод на координация (ОМК). Така европейската политика на заетост извежда на преден план взаимното учене и съвместното изграждане на съгласие за общо тълкуване на проблеми, цели и резултати като фактори за развитие и промяна на публичните политики. Това се случва в много сложна среда на множество актьори с противоречащи си интереси – институционална среда, в която копирането на политики е невъзможно.

POLICY LEARNING VS. POLICY TRANSFER – EMPLOYMENT POLICY AND ОМК

In several political studies the policy transfer concept is primarily engaged with the processes, leading to transfer of a specific policy and measures, although it is recognized that the use of specific ideas or programs, outside their political environment, depends on many mediating factors. Within this paper the transfer is considered as including the transfer of administrative and institutional knowledge, but not necessarily, and transfer of political styles and structures. Through the example of European Employment Policy, the benefits of knowledge transfer (policy learning) are emphasized instead of copying ready examples of policy and measures (policy transfer). Theories of learning offer an alternative to the fully rational approach, because unlike it they specify that the choice of behavior is driven by combinations based on selection and adaptation more than rational calculation. In this context, the European Employment Strategy (EES) is of particular interest—implemented through a new method of governance – the Open Method of Coordination (ОМК). Thus, the European Employment Policy highlights the mutual learning and joint development of agreement on a common interpretation of problems, objectives and results as factors of development and public policy change. This happens in a quite complex environment of multiple actors with conflicting interests – an institutional environment in which copying of policies is impossible.

СТАТИЯ В СБОРНИК (ОТ КОНФЕРЕНЦИЯ)

- 16. Петров, С., Пазарът на труда в България - преходът продължава, в Стефанова, М. (съст.) 30 години реформи на публичното управление в Централна и Източна Европа. Сборник от Трета международна**

**конференция по публична администрация, УИ "Св. Климент Охридски",
София, ISBN 978-954-07-4843-6, 2019, 160-178.**

В статията се анализират в сравнителен план проблемите на пазара на труда в България, голяма част от които се запазват от средата на 90-те години. Направен е критичен преглед на ключовите индикатори, разкриващи структурата на заетостта и безработицата, доходите от труд. Набляга се на сравнението с Другите страни от Централна и Източна Европа. Диагностицирани са проблеми както на институционално ниво, така и на равнището на целеполагането.

Ключови думи: пазар на труда, заетост, доходи, производителност, политически мрежи.

LABOR MARKET IN BULGARIA – THE TRANSITION STILL GOES ON

The report analyzes comparatively the problems of the labor market in Bulgaria, many of which have been preserved since the mid-1990s. A critical review of the key indicators revealing the structure of employment and unemployment, labor income is made. Emphasis is placed on the comparison with the other Central and Eastern European countries. Problems have been diagnosed both at institutional level and at the level of targeting.

Keywords: labor market, employment, income, productivity, policy networks.

СТАТИЯ В НАУЧНО СПИСАНИЕ

**17. Петров, С., Застъпнически коалиции в общностите на политиките,
Публични политики.bg, ISSN 1314-2313, 8 (2), 2017, 40-51.**

Статията въвежда накратко в Рамката на коалициите за застъпничество, въведена от Пол Сабатие и Ханк Дженкинс-Смит Рамката на коалициите за застъпничество предлага реалистична комбинация на интереси и основани на знанието подходи за политическа промяна. Рамката за застъпничество вижда политическия процес и промяната в политиката като включваща конкуриращи се коалиции на политически действащи лица в рамките на подсистеми, медиирани от политически брокери. Застъпническата коалиция се състои от актьори, представляващи пазара, държавата и организациите и на гражданското общество на всички равнища, които споделят набор от основни убеждения и които търсят да манипулират институциите за постигането на своите цели с течение на времето.

Ключови думи: публични политики, Рамка за застъпническите коалиции, подсистема на политиките, мрежа на публичните политики

ADVOCACY COALITIONS IN POLICY COMMUNITIES

The article introduces in brief the Advocacy Coalition Framework in policy communities, developed by Paul Sabatier and Hank Jenkins-Smith. The Advocacy Coalition Framework offers a realistic combination of interests and knowledge-based approaches to policy change. The Advocacy Coalition Framework sees the political process and policy change as including competing coalitions of political actors within sub-systems, mediated by political brokers. The advocacy coalition consists of actors representing the market, state and organizations of civil society at all levels, who share a set of basic beliefs and seek to manipulate institutions to achieve their goals over the time.

Keywords: public policy, Advocacy Coalition Framework, public policy subsystem, policy communit, public policy network.